

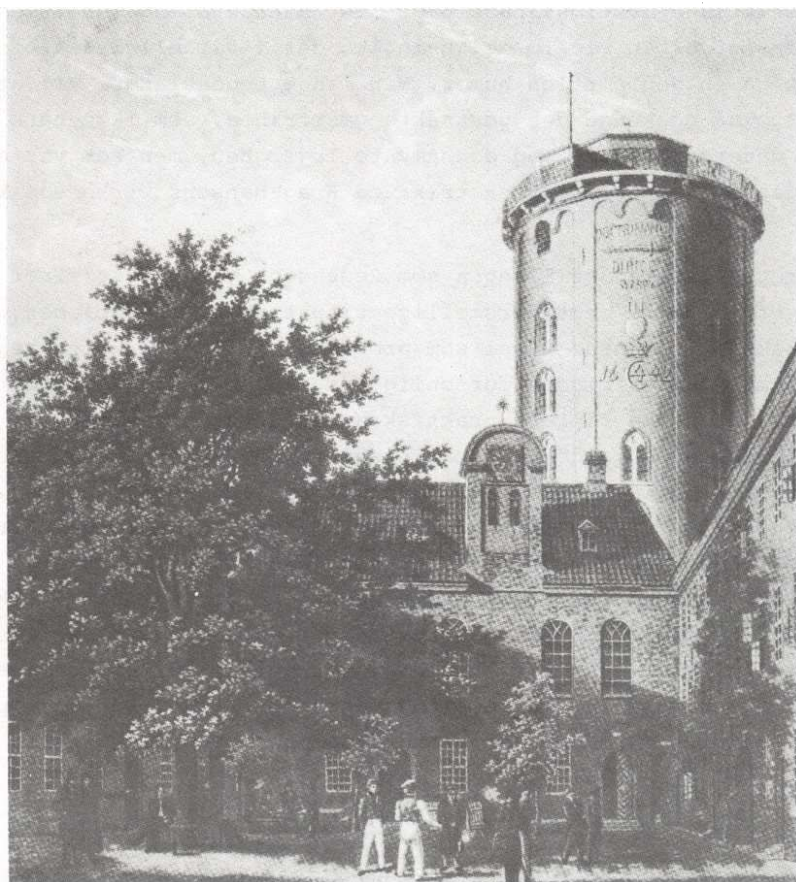

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
XXXXXXXX MEDLEMSBLAD

74. ÅRG.

1981

V I C E P R O V S T

H. C. K R A G - H A N S E N

20.april 1903 - 9.november 1981

I midten af april 1963 modtog jeg fra en regensianer af min egen årgang (1957) et brev, der begyndte sådan: "Forleden var jeg inde på Regensen, hvor Viceprovsten, da han fik et glimt af mig, sagde, at han måtte tale med mig - "noget meget vigtigt, forstår De! Jeg bli'r jo 60 den 20., og jeg har inviteret alt for mange mennesker - 45 - det er jo for mange, kan De nok se, - det kan jo aldrig gå, så hvis vi tager Dem med, så bliver det 46!"

Af dette lille situationsbillede en god ugestid før Viceprovst H.C. Krag-Hansen fyldte 60 år vil sikkert adskillige genkende hans karakteristiske diktation: hastig og lidt staccato, og undertiden indholdsmæssigt af en vis formel u-logik, der i virkeligheden ofte var baseret på en god portion humor. Men mange regensianere vil af citatet før også genkende den udstrakte gæstfrihed, som ikke bare gav sig et generøst udslag ved den nævnte lejlighed, men som var et overordentlig karakteristisk træk ved Krag-Hansens virke som Viceprovst.

Varetagelsen af stillingen som Regensens Viceprovst fører sin indehaver ind i de mest forskellige situationer og problemer, - rent praktisk betonedede såvel som problemer for den enkelte regensianer af mere eller mindre personlig art, hvis løsning fordrer både evnen til at gribe tingene praktisk an og forståelsen for, at hvor i eet tilfælde de gældende "spilleregler" må respekteres, kan de i et andet tilfælde måske være en hindring for sagens løsning. Denne praktiske evne og denne forståelse besad Krag-Hansen. Det hørte med til hans ærgerrighed, kan man godt sige, at han ville have, at "Regensen skulle fungere" - som han undertiden udtrykte det - ikke bare hvad de ydre rammer angik, men først og fremmest i den daglige hverdags regensliv. - Hundrede studenter ser selvfølgelig ikke ens på alting, og uundgåeligt måtte situationer opstå, hvor de, som på et givet tidspunkt gav tonen an blandt regensianerne, ikke fandt Vice-

provstens dispositioner hensigtsmæssige - eller han ikke deres; blot kunne det ærgre ham - ikke så meget selve uenighedens årsag som selve det at føle sig misopfattet med hensyn til sine motiver. Jeg nævner dette, fordi det røber et karaktertræk hos Krag-Hansen: hans samvittighedsfølelse.

H.C.Krag-Hansen var Regensens Viceprovst igennem 25 år; let var det vel ikke at tage arven op efter forgængeren, Thune Jacobsen, hvis forkortede titel VP faktisk var blevet til et navn, der længe var forbeholdt ham. Dette ændrede sig imidlertid: Krag-Hansen, eller KH - som han ofte benævntes i regensårgangene omkring 1960 - blev med tiden til VP. Sin 60-årsdag festligholdt han for regensianerne; men på 70-årsdagen, og i ikke mindre grad fem år senere var det regensianerne, der fejrede ham. Hans navn vil blive husket på Regensen og blandt regensianerne i taknemmelighed.

F.O.Hvidberg-Hansen.

KVINDER PÅ REGENSEN

Et tilbageblik af Gunnar Lundgren, regensianer 1924-26.

Regensens "Damesag" har stedse været aktuel i Regensens mandssamfund. Problemet blev i 1970 ordnet således, at de kvindelige studerende fik ligeret med de mandlige. Pigernes indflytning har gjort Regenslivet bedre.

Regensens traditioner. Denne løsning er af ældre regensianere opfattet som en krænkelse af hævdevundne privilegier for COLLEGIUM REGIAE, der indtil 1870 blev kaldt Regentsen for at fremhæve den kongelige oprindelse.

Inden disse mandlige traditioner er gået i glemme, kan det være nyttigt at læse i dette tilbageblik nogle referater fra medlemsbladet Regensen af fordums begivenheder. Måske kan det trøste uforsonlige modstandere af kvindernes eventuelle overmagt på Regensen at vide, hvorledes vore forgængere med opfindsomhed og ihærdighed løste kvindeproblemet i de sidste 200 år.

Regensianerne har altid beundret og holdt kvinden i ære, uanset syndefaldet. Ved hver Regensfest sang man "En skål for den mø i blufærdige vår ..." og mange andre hyldestsange.

1. "Syndefaldet"
(Kunsthistorisches Museum - (Wien)).

Man sang dog også
skæmteviser:

"Eva var, såvidt jeg ved,
ret en listig taske.
Det er hendes skyld, vi må
her i synden traske.
Skønt hun vidste,
det var galt,
fik hun Adam overtalt
til at ta' et ævle,
derfor blev vi dævle."

2. En troldkone på en kost flyver til Bloksbjerg
med en student, der bliver til en djævel.
(Kungliga Biblioteket, Stockholm).

Politisk modning. Man kan undre sig over, at kvindesagen på Regensen først blev ordnet i 1970. Politisk var sagen jo løst allerede ved grundloven af 1914, med kvindernes valgret og valgbarhed.

1919 indførtes ligeløn for kvindelige og mandlige tjenestemænd.
 1922-25 fastsættes økonomisk ligestilling i ægteskabet.
 1924 blev Nina Bang udnævnt til undervisningsminister.
 1937 blev der udnævnt en kvindelig præst.
 1953 blev kvindelig monarkisk arvefølge indført ved ny tronfølge-lov.
 1960'erne gik mange kvinder over i erhvervslivet; pres på kvindesagen.
 1972 blev der i Norge oprettet sekretariat for kvindeforskning.
 1716 argumenterede Ludvig Holberg for kvindernes ligeret, men han bøjede sig ved at henvise til Jydske Lovs umyndiggørelse af Quindekønnet.

Revolutionær ungdom. Man krævede demokratisering og medbestemmelse. I undervisningen indførtes styrelseslove. Der kom rødstrømpe-optog. Kønsrollerne i samlivet ændredes. Fra 1965 til 1975 fordobledes skilsmisserne. Papirløse forhold og kollektiver blev talrige og anerkendte.

Erotik blev almindeligt samtale-emne. Nøgendyrkelse og ublufærdighed blev praktiseret på badestrandene og i de offentlige parker. Man krævede bedre boligforhold. Derfor blev nye moderne kollegier bygget for de studerende.

Kommunitetets problem.

I 1950'erne bevirkede Kommunitetets dårlige økonomi, at Regensens vedligeholdelse ikke kunne følge med tiden.
 I 1960'erne foretoges nogle moderniseringer: Påny rift om Regensboligerne.
 I 1970 var problemet om kvindelige studerendes boligadgang til Regensen derfor i første række det principielle spørgsmål om ligestilling.

Da dette blev ordnet i 1970, var det samtidig slut med friplads for de loo regensianere. De faste, gode stipendier bortfaldt.
 I 1980 fortsattes Regensens modernisering, idet flere fonds og større firmaer gav tilskud til fornyelser, restaureringer og til opstilling af køleskabe og komfurer i Regensens 12 køkkener.

Hermed er modernisering af boligerne bragt i orden.
 Vor indledning er færdig, og vi kan se tilbage på Regensens traditioner i gamle dage. Fremtidens traditioner må skabes af nye generationer.

Regensens nedarvede traditioner er præget af regensprovsternes indstilling og baggrund. Derfor anføres provsternes embedsperiode og fag samt leveår. Alle provster var professorer ved Kbhvns. Universitet.

1781-88. Regensprovst Andreas Christian Hviid var orientalist, filolog (1749-88).

Han var "Lindens Fader" 1785. Træet måtte fældes St.Hansdag 1954. Det blev da stykket ud i skiver, der blev solgt til regensianere, som derved oprettede et specielt legat. Et nyt stort lindetræ blev plantet. Traditionerne føres videre. Tilia er som bekendt hunkøn. Derfor omtalt indenfor emnet.

1788-1829. Regensprovst Rasmus Nyerup var litteraturforsker og bibliotekar (1759-1829).

Kvindesagsproblemet var akut allerede før Nyerups tiltrædelse. Regensens statutter fra gammel tid bestemte, at til rengøring skal antages fruentimmere over 50 år, på det at regensianerne ej dem skulle bestige. Fruentimmernes alder og udseende var alligevel ikke tilstrækkelig sikkerhed imod regensianernes interesse for dem.

3. Rengøringsfruentimmere i statutmæssig alder.

Myndighederne havde fortsat hovedbrud med damers adgang gennem porten eller på anden måde. Herom fortæller regensprovst Knud Fabricius (1925) i "Regensen gennem loo år" følgende:

Rasmus Nyerup indskærpede i 1829 en gammel anordning, som påbød: "Enhver regensianer at holde sine vinduer ved magt."

I opslaget i porten tilføjede Nyerup den erklæring, som repræsentanter for regensianerne havde afgivet i 1792, da jernstængerne blev fjernet fra vinduerne, og porten til gengæld blev holdt åben til kl. 24. Erklæringen lød:

"Dersom nogen endda skulle være så nedrig at gå ind gennem vinduerne, da skal han straks udelukkes fra Stiftelsen, der kun bør være for honnøtte folk".

Regensprovst Fabricius siger herom:

"Loven er ærlig, men holden besværlig. Der er åbenbart blevet begået adskillige nedrigheder mellem 1792 og 1829."

1829-59. Regensprovst F.C. Petersen var filolog og arkæolog (1786-1859). Damernes adgang voldte stadig meget hovedbrud. Derfor strammede han både reglementet og gamle dages traditioner. Regenskroen blev nedlagt.

Sang i gården efter kl. 23 forbudt.

Stiftelsesfesterne afsluttedes kl. 24. De måtte kun overværes af regensianerne. Man opgav at fejre fastelavnsfesten i 1837 som følge af stramme betingelser. 1841 blev der sat låse på vinduerne til gaden på 3. og 4. gang. Alligevel blev vinduerne fundne åbne med spor af gennemgang, uanset at portnøgler var blevet uddelt. 1843 forbød et nyt reglement alle festlige sammenkomster.

Det var altså strenge tider, men der var dog lyspunkter, i det uofficielle baller afholdtes i 1850'erne. Dog kun ved julegilder og ved koncerter. Efterhånden blev regensprovsten venligere. 1857 udtalte han, at for regenslivet er der nedarvet en ejendommelig jævnhed og ugenerthed, som ikke bør modarbejdes.

Mildhed afløstes dog af strenghed. 1860 blev nøglesystemet afskaffet. Til gengæld blev Regensens første nattevagt oprettet.

4. Pigerne kom ind og ud ad vinduerne, før de fik legal adgang.
GL-foto 1981.

1859-71. Regensprovst Frederik T.J. Gram var jurist (1816-71).

Hans tid var "Reformperioden" med mildhed og selskabelighed.

Regensens Sangforening afholdt koncerter 1865-68.

Damerne fik første gang officiel adgang.

Men dette fortrød den gamle viceprovst Fabricius, idet der deltog 53 ældre og navnlig yngre Eva-døtre. Ved den næste koncert deltog endog 70 gæster af disse kategorier. Kun få år derefter afholdtes julegilder med damer, og man dansede til hen på morgenen.

Det uofficielle forbud mod baller ophørte 1871.

5. Sangforeningen.
(GL-plakat 1925)

1871-75. Regensprovst Johannes M.V. Nellesmann var jurist (1831-1906). (Han blev justitsminister 1875).

I hans tid blev "Frihedens Fane foldet ud". Provstefruen Nellesmann var værtinde ved julefesten den 21. januar 1872. Heri deltog 50 par, og der var både koncert og komedie forud for juleballet. Dette blev tradition for 1870'ernes juleballet 1872-73-74-75. Til den 31/3 1873 var der endog planlagt fastelavnsfest med damer. Selskabeligheden krævede dog påpasselighed. Derfor indskærpedede et opslag i 1872 påny, at nattevagten skulle forhindre uvedkommende adgang, medmindre de havde særlig tilladelse fra provsten. 1875-77 var viceprovsten vikar for regensprovsten.

1877-97. Regensprovst Johan Louis Ussing var filolog og arkæolog (1820-1905).

Den europæiske frihedsbevægelse oplevede Regensen (1879-81) med den "Radikale Vækkerforening". Dennes vækker fik navnet Robespierre, idet dens medlemmer opkaldtes med franske revolutionsnavne. Frihedsbevægelserne inspirerede også til Damekrig nr. 1 i 1880, som følger:

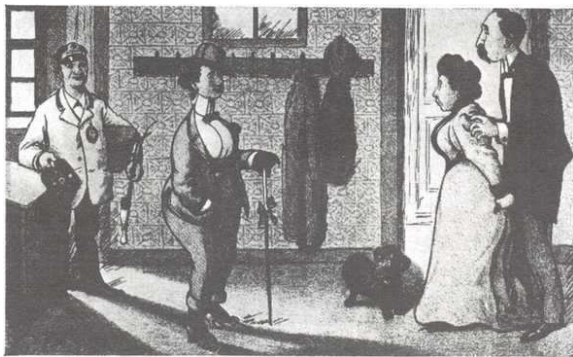
På 4. gang, altså oven i købet "klokkergangen", rapporteredes fem damer og fem herrer med en næsten tom punchebolle. Provsten anmodede damerne om at forføje sig. Næste dag bad regensianerne om at blive undskyldt. De forklarede, at damerne var ordentlige og pæne. Derefter løb sagen ud i sandet.

Et par dage senere forklarede provsten, at selv om aftenselskaber med damer ikke udtrykkeligt var forbudt i Reglementet, så var dette begrundet med, at da det blev affattet, havde man anset sligt for utænkeligt.

Damekrig nr. 2 fandt sted i foråret 1891. Regensianerne havde vedtaget et

forslag om aftenunderholdning med damer, og disse skulle beværges på værelserne. Men stipendiebestyrelsen afslog ... Provst Ussings forsonlige opslag afsluttede sagen således:

"Regensianerne ville - ligesom hidtil - overholde alle sømmelighedens fordringer og værne om Regensens ære."

Omkring år 1900 blev disse fordringer sat på prøve i anledning af en ny radikal mode for kvinders påklædning. Det fortælles, at endog portnerens unge pige måtte indfinde sig hos provsten til sømmelighedskontrol. Hvis hendes tøj var udfordrende, eller hvis hun var for køn, så kunne hun ikke antages.

6. Den nye pige melder sig.
Satire over den nye kvindedragt.
(Alfred Schmidt 1902).

1896-1918. Regensprovst Julius Lassen var jurist (1847-1923).

I hans tid var provst og regensianere i god forståelse med hinanden. Damernes deltagelse i Lindeballet 1898 beskrives i lyriske vendinger:

"De unge piger gik den nat hjem med et grønt lindeblad og gemte dette som et kostbart lykkens tegn."

7. "Nutidens 1908" flot klædte overklasse-regensianer sammenlignet med den sjuskede og fattige "fordums regensianer".

samfundet og afbildede sig således i REGENSEN (1908).

Regenslivet 1913-16 beskrives således af en islandsk regensianer:

"De kvindelige besøgende havde tidligere den beskedne titel af "kusiner". Men nu er de blevet ophøjede og har fået rang af kærester. Dette har velsagtens medført, at de opholder sig mere på stedet, end kusinerne gjorde. Det var pæne islandske piger, som besøgte islandske studenter, og det samme var tilfældet med de danske piger."

I perioden 1914-18 bortfaldt islændingenenes fortrinsret til regensbolig. I disse vanskelige år havde regensianerne en frisindet ven i Københavns politiinspektør Hakon Jørgensen (1878-1927). Han var klokke 1903-04.

Problemet om kvinders adgang til stipendierne blev løst i 1914.

Der blev oprettet 12 stipendier for kvinder for de næste fem år, dog uden den huslejegodtgørelse, som gjaldt for mandlige ikke-regensianere.

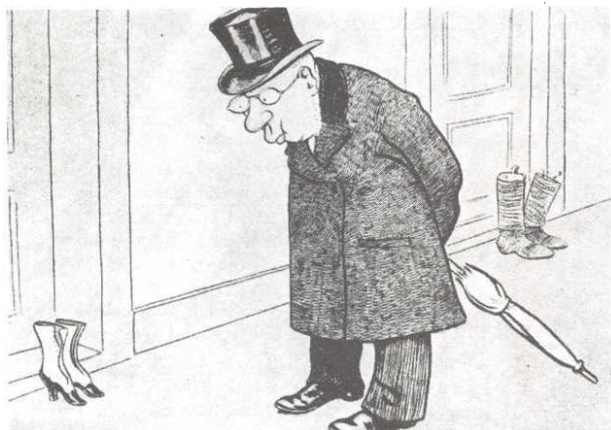
Efter de fem år skulle kvinderne være i normal konkurrence med de mandlige studerende.

1903 erkendte man, at det gamle kontubernal-system var tiden løbet fra. Den nye fløj 1908 - "Admiralitetet" - rummede derfor kun eneværelser for 60 regensianere. 1909 indskærper et nyt reglement, at regensianerne ikke må tilstede nogen uvedkommende natteophold på Regensen, og de skulle hver for sit vedkomende drage omsorg for, at enhver, der ikke hørte til Regensens beboere, forlader gården inden midnat.

1908 havde myndighederne gjort en stor økonomisk indsats, internt med eneværelser i den fornemme nye fløj, og externt med den kostbare Kolonnade, "Buegangen", mod Købmagergade.

Regensianerne følte sig derfor på toppen af

Vittighedstegnerne observerede studereridyllen på kollegierne.

8. Stille morgenbetragtning.
(Alfred Schmidt i "Blåsprutten"
1899).

kvinder var gavnligt for theologernes sundhed, medens de vordende pastorer frabad ukaldet indblanding af jurister, stud.mag.'er og ligesindede. Polemikken tilspidsede sig, og efter aftale med anklagerne udbad klokkeren sig "Beviser for Påstanden om Theologernes Mangel på Sædelighed."

På sin anmodning herom fik han det svar, at bevis ville blive fremsat i klokkerens protokol på en bestemt dag kl. 12. Den fastsatte dag var læsestuen fyldt af talrige teologer og andre interesserede. Specielt var Admiralitetet repræsenteret. Der fremlagdes et magniumsfotografi af døren til 7x22 på "Admiralitetet", hvor en kendt theolog havde til huse. Fotografiet viste klart dørens nummer og theologens snavsede sko på måtten i selskab med et par nydelige damesko.

Overraskelsen var stor hos theologerne, ikke mindst hos den forfærdede beboer, som straks genkendte sin dør og sine fodfuteraler. Derimod var overraskelsen mindre stærk hos Admiralitetet, hvis medlemmer havde taget fotografiet og anbragt dameskoene. Døren var forøvrigt valgt med skønsomhed, idet den var særlig let at identificere, og beboeren uden enhver dadel på det kriminelle punkt."

Stjerne-kiggeri på "Admiralitetet".

Regensianeren Dahlerup Petersen var stud.polyt. i 1918. Senere blev han astronom og meget anerkendt i Astronomisk Tidsskrift 1980. 1918 inviterede han adskillige unge damer til at kigge stjerner på Regensens nye fløj på loftet. Ifølge sagens natur foregik det om aftenen i mørke, dog kun til kl. 22 af hensyn til ærbarheden og reglementet. Der var kun een dame ad gangen. Nogle på Regensen, men især udenfor, grinede af disse mørkets gerninger. Nutidens læsere vil nok finde dette grin naturligt. Men her er læsere på vildspor, fordi de ikke har kendt Dahlerup. Han var nemlig ikke som folk er flest. Det vidste hans kammerater, og derfor troede de gerne, at tiden på det mørke loft udelukkende gik med at kigge stjerner. Dahlerups interesse var astronomi. Sin fritid på Regensen benyttede han til at bygge en astronomisk kikkert, og han sleb selv linserne dertil. Man skal være specialist for at forstå en sådan bedrift.

Et par højhælede damestøvler bliver opdaget af den tilsynsførende Efor, Peder Madsen (1843-1911).

Han var professor 1875-1909 i dogmatik, (gr. dogma, forståelse).

Damestøvler er også omtalt i REGENSEN III, 38:

"I det Herrens år 1916 havde en theolog begyndt vækkesmøder på sin bopæl på 3. gang. Møderne samlede mange kvindelige deltagere. Dette resulterede i en række indlæg i klokkerprotokollen, idet en del af de ikke-vakte regensianere betvivlede, at så voldsomt et rykind af

1918-46. Regensprovst var Knud Fabricius, historiker (1875-1967).

Damebesøg i 1920'erne skabte ingen problemer. Provsten fortæller i 1925:

"Det var næsten symbolsk, at gården nu hvilede på en tidligere præstegårds grund. Der herskede en stemning af sommersøndage i præstegårdshaven."

Denne stemning oplevede jeg og mine kammerater i 1924-26 sammen med vore faste veninder. Vi overholdt de tilladelige besøgstider, og veninderne deltog i vore festligheder. Ofte blev veninderne vore senere hustruer.

Viceprovsten O.Thune Jacobsen, (1871-1956) var vor faderlige ven og kammerat.

Regensrevyerne var aktuelle: I 1921 "Heltelivets undergang i NORDEN", eller

"Får vi dyrtidstillæg ?", en social tragedie. Heri spørger en frøken Øda troskyldigt:

"Må der komme kvinder på Regensen ?" En stud.jur. svarer: "Jo, når de ikke er for små. Men på denne tid om aftenen må der vist ikke komme piger ind .. I hvert fald ikke gennem porten."

Der var dog to søde piger med lovlig tilknytning til Regensen: Linnea (Swalin) var den svenske hushjælp 1922 hos regensprovsten. Hun var 19 år gammel, lille og lækker og med gallisk temperament, fransk slægt.

Kaj Munk digtede femten vers om hende i "Rub og Stub", (Kbhvn. 1923 - side 45-46). Kun få piger er hyldet i så mange vers af så stor en digter.

Emil Strøbech, regensianer 1921-23, digtede også om Linnea.

Alle senere husassistenter hos provsten kaldtes i vor tid Linnea, fordi den første Linnea med sin fagerheds fylde charmerede regensianerne.

Dagny (Henriksen) mindedes man også med blanke øjne. Hun var datter af ismejeriet i Krystalgade, hvor vi købte "unde vivam", det daglige brød. (Her bemærkes, at "da mihi unde vivam" betyder giv mig, hvoraf jeg kan leve; dette var de fattige studenters bøn i middelalderen; jvf. Karrig Niding).

Kaj Munk (1898-1944) var klokker fra september 1922 til marts 1923.

Han prægede regenslivet både før klokkeratet og flere år derefter. Han arrangerede selv den årlige rusfest 4/11-1922 og forfattede hertil tre teaterstykker: Skuespil - Revy - Tredie Krønikers Bog.

Skuespillet foregår i nutiden, 1922, på et regensværelse. Kaj Munk optræder som stud. med. i en lang monolog.

Revyen viser en frk. Erotæa, som åbner døren ind til "Idealisten", der irettesætter hende og siger:

"Ingen kvinder må komme på værelserne". Handlingen foregår på Regensen i året 2222, og der optræder tre dancing girls.

Tredie Krønikers Bog skildrer travesti-agtigt i gammeltestamentelig stil sider af kollegiets daglige liv i begyndelsen af 1920'erne. Stilistisk er bogen genial. Værket er trykt i 1922 i regensbladet RUB og STUB, udgivet af "Kaj Munk, Bladmand". Genoptrykt i "Regensiana", Arnold Busck 1946.

9. Dancing Girl.
GL-plakat.

10. Regensens mandssamfund 1924: Provsten, viceprovsten og 100 regensianere.

Kvinderegensen på Amager blev bygget i 1931. CDR-klokkeren protesterer imod denne misvisende betegnelse. Han imødeser, at vort gamle kollegium måske vil få påtvunget navnet Manderegensen. Men Konsistorium finder ingen anledning til at foretage sig noget i sagen. CDR-klokkeren appellerer påny til Konsistorium, som atter afviser og fremhæver, at der af Kommunitetets midler er givet betydelige tilskud til bygningen af Kvinderegensen, og at kvindelige kommunitets-regensianere har ret til bolig på Kvinderegensen.

Angående dette navn henviser jura-professoren Fr. Vinding Kruuse, (1880-1963), i et responsum til talrige love, og han konkluderer, at det gamle navn Regensen rettelig kun tilkommer den af Christian den Fjerde stiftede Regens.

Historieprofessoren Knud Fabricius forklarer, at Regensen og Regentsen afløser navnet Collegium Regiae, og at den siden oprettelsen i 1623 har sit navn af at være en kongelig stiftelse. Denne tradition har vist sig at være en åndelig kvalitet, der har forøget værdien af det tillagte stipendium for indehaverne.

Regensianerne deltog trods alt i 1932 i Kvinderegensens indvielse, og "hun-regensianerne" aflagde derefter genvisit på Regensen.

Lindefrokosten den 11. maj 1933 beskrives således i REGENSEN:

"Den 11. maj spiste vi frokost og gik på Rundetårn. Vi pauserede hjemme på gården. Derefter gled vi ud på Langelinie, hvor vi hver især traf verdens dejligste pige, som vi så tog med hjem til Regensen til Bededans. På slaget 24 vandrede vi ned i gården og lykønskede Linden den 12. maj."

GL mener, at "Bededans på St.Bededag" er en tilfældig lydlighed, og at ordet efter en anden lydlighed måske henviser til Bederdansen, polsk dans.

I denne dans beder herren damen om et kys.

Shakespeare beskriver dansen med finhed og ynde:

"Romeo og Julie mødes første gang på maskeballet. De udveksler åndrigheder om munden og om kysset, medens de danser. Efter dansen kysser de hinanden for alles øjne uden at vække anstød. Herren vandt nemlig i ordspillet med damen."

En anden mening er, at Bederdansen betyder Bejlerdansen, en middelalderlig dans, som ret ofte omtales i folkeviserne, f.eks. John Steenstrup (1891), og Det Danske Sprog, bd. II, sp. 48.

Nattevagten Carl Carstensen (1862-1936) fortæller om sine erindringer igennem et par meneskealdre og specielt om Kaj Munk og om islændingene. Han var god til at spille 66. Han blev æresmedlem af Pip og R. af Dannebrog.

Om sine pligter siger han:

"Damer havde adgang indtil kl. 23.30, og de skulle være ude inden kl. 1. Jeg kunne jo ikke trække kvindfolkene ud af værelserne. Jeg nøjedes med at afgive rapport til provsten. Straffen var udvisning, og det er ikke så få, der er hældt ud, fordi de havde damer hos sig."

11. Polsk Dans.
(Skulptur på
Rosenborg)

1946-51. Regensprovst Harald Bohr var matematiker, (1887-1951).

Han deltog aktivt i regensianernes sport, såvel internt som externt. På Regensen fortsatte han med de matematiske beviser for broderen Niels Bohrs verdensberømte atomteorier, som fremkom allerede i 1913.

1951-67. Regensprovst Søren Holm var etiker, (1901-71).

Den fortsat aktuelle kvindesag fremtvang gradvis lempelser i vedtægterne. Dette udviklede sig efterhånden til revolutionær frigørelse.

1956-81. Viceprovst H.C. Krag-Hansen, cand.theol. og bibliotekar, (1903-81).

Han fortæller, at en af hans opgaver var at sørge for, at pigerne blev gennet ud, når mørket sænkede sig over den indre by. Men pigerne kunne jo efter lukketid benytte sig af stuevinduerne ud mod St. Kannikestræde eller Krystalgade.

Denne situation var altså umulig, og derfor opgav viceprovsten denne opgave.

1957 deltog Hans Majestæt Kong Frederiks IX i en musikalsk regensaften.

Der var både spisning og sold. Majestæten hilste på "Frederik", som var den sædvanlige kogekone ved festerne. Betegnelsen "Frederik" skulle dølge, at en kvinde var til stede ved festen, ja, endog ved soldet. Dette ville være et alvorligt brud på århundredgamle regler, som forbød damers tilstedeværelse, når soldet var sat.

1963 blev forbudet mod kvindelig overnatning ophævet efter aftale mellem Krag-Hansen og stipendieudvalgets formand, fysiologen Ejner Lundsgaard, (1899-1968).

Nattevagt-institutionen blev ophævet samme år, da nattevagt Mogenssen døde. En af hans vagtafløsere fortæller følgende om sine oplevelser:

"Efter kl. 23.30 fandt man på mange julelege for at få en pige ind udenom vagten, såsom to personer i een frakke, eller 4-5 personer i gåsegang med pigerne bøjet ned bagved. Eller køkkenvinduet på 1. gang fik den kæde skruet af, som normalt kunne holde vinduet på klem. Herved kunne vinduet lukkes helt ned langs muren, en stol blev sat ud på fortovet, dernæst pigen og stolen ind, og kæden sat fast igen. Således løstes den opgave!"

"Da Rundetårn i 1952 blev skrællet for pudslaget, blev der lavet en platform over til Regensen af sikkerhedshensyn for færdslen på Købmagergade. Derved kunne de regensianere, der kom hjem efter lukketid med en pige, gå op ad stigen ved Rundetårn, ind over platformen, og ind ad vinduet på 3. gang. Den regensianer, som boede på dette værelse, tjente gode penge, så længe dette puslespil varede. Han tog nemlig to kroner pr. pige."

"Damebesøgene" kommenteres af en ældre regensianer (naturfag) således:

"Det var særligt "den lette garde", som myndighederne ønskede at holde ude. Dette var netop fejlen. Garden kunne nemlig ikke skade regensianerne, efter at kønssygdommenes bekæmpelse var

blevet effektiv. Tværtimod kunne Garden være nyttig for adskillige unge mænd, som var ubehjælpssomme og uerfarne. Det var farligere, at de faste veninder risikerede at blive gravide. Det kunne uhjælpeligt afspore den unge vordende biskop eller pædagog."

1967-80. Regensprovst Jannik Bjerrum er kemiker, f. 1909.

Kønnenes ligestilling på gården blev gennemført 1970.

Kvindesagens afsluttende fase er omtalt i REGENSEN 1969, 5, således:

"En opinionsundersøgelse blandt regensianerne viste, at 73 % ønskede Regensen åbnet for kvindelige studerende. Sagen blev sendt til stipendieudvalgets formand, matematikeren Hans Tornehave, (født 1915), den 29. april 1969. Den 13. maj 1969 svarede professoren, at kvindelige regensianere ville kunne indpasses i traditionerne. Professoren fremsatte derefter nogle spørgsmål, som regensianerne besvarede således den 22. maj 1969:

"Regensen anses for velegnet til blandet kollegium. Der er ingen grund til at oprette særlige afdelinger for de to køn. Man bør tildele mindst 30 % af de ledige pladser til kvindelige studerende. Værelserne er uegnede til beboelse for ægtepar. Børn bør ikke bo på Regensen."

Professor Tornehave tilsluttede sig regensianernes udtalelse. Derefter vedtog regensianerne et forslag om ændring af optagelsesreglerne.

Efter nogen forsinkelse indhentede universitetets kurator ministeriets tiltrædelse og bortfaldet af stipendierne. Der indførtes foreløbigt betaling af varmebidrag og senere "normal" husleje.

Viceprovst-embedet blev inddraget som følge af Regensens begrænsede selvstyre.

I den anledning opføres viceprovsternes funktionstid m.m.

<u>Funktion</u>			<u>Alder</u>
1831-73	Frederik Fabricius	(1789-1873)	84 år
1873-99	Eirikr Jönsson	(1822-1899)	77 år
1899-1916	Søren Skouboe	(1852-1916)	64 år
1916-56	Otto Thune Jacobsen	(1871-1956)	85 år
1956-81	H.C. Krag-Hansen	(1903-1981)	78 år

Alt dette var en virkelig revolution for regensianerne. Den 1. sep. 1971 var elleve piger flyttet ind. Det skete uden omvæltninger på mandskollegiet. Pigerne er nemlig ikke blevet anbragt i nogen særlig fløj, idet de er flyttet ind på ledige værelser efter lodtrækning. På deres døre anfører de kun fornavn. Der er dog anbragt et Q på døren ind til det ene af baderummene bag ved fægtesalen under "Kasernen", som man nu kalder den "nye 1908-bygning", tidligere "Admiralitetet".

"En ny attraktion har Regensen fået", fortæller en 90-årig regensianer fra 1913-18:

"Der er kommet piger på gården. Ikke som besøgende i gamle dage, men nu fastboende med kun fornavne på dørskiltet. Dette kunne jeg have ønsket at opleve."

"Pigerne har nu erobret Regensen og gjort den meget bedre. Pigerne har haft en fantastisk god indflydelse på regenslivet. De brutale skikke, såsom indflytterforhørene, er forsvundet. Sjöflingerne (løjerne) er blevet mere godmodige, og i eksamenstiden er de studerende fremdeles totalfredede."

Dette fortalte viceprovst Krag-Hansen i et dagblads-interview.

Seks kvindeklokkere har kvinderne præsteret i de forløbne 10 år. En af disse klokkere blev sensationelt valgt uden modkandidat. Man sagde, at hun forskønnede omgivelserne med megen smag.

1980 blev regensprovst Leif Grane, f. 1928, kirkehistoriker.

Fra private fonds blev der givet midler til en gennemgribende istandsættelse af den store sal. Efter disse fornyelser kunne Regensen invitere gæster.

Majeståtens varsling.
Frit efter Bo Bojsen.

Dronningen og prins Henrik blev de første gæster.

Hermed fulgtes traditionen, at regenten besøger Regensen. Besøget fandt sted i en munter og ukonventionel stemning.

Viceprovstens tale endte med hyldesten:

"Margrethe, du er en dejlig pige".

Regensianerne var mødt op fuldtaligt efter Majeståtens varsling om sit besøg.

De præciserede deres selvstyre ved begejstret at synge Søren Hoff's 1946-sang:

"Regensen er havet for os,
vi vil styre og sejle, som vi
lyster..."

Selvstyret er dog begrænset, fordi økonomien for kollegiet er svundet ind, og det statsadministrative tilhørsforhold er omkalfatret.

Gunnar Lundgren, regensianer
1924-26.

Klokker-beretning. Efteråret 1980.

Kan det forbavse nogen, at Gamle atter har skrevet historie på gården? Det måtte jo komme fra gårdens kollektive Klokkerforening.

Valgforhandlingerne var mildest talt kaotiske. GAMLE blev presset til sidste øjeblik: Man skulle finde een klokke.

Men svaret var nej, og sejren blev:

"Een for alle, og alle for een", - meget til provst Grane's fortrydelse.

Regensforeningen GAMLE.

Vi lagde ud med Indflytterfestens tema "De Brølende Tyver". Et populært tema, der gav rig lejlighed til festlig påklædning.

For at bekræfte visse rygter om, at dette semester ville blive det rene anarki, lagde GAMLE ud med en kollektivt skrevet sang:
Melodi: "Sådan gjorde man i 90'erne".

I 20'erne var livet
kun sorgløs dekadence.
I 30'erne anede man knap
krisens eksistens.
I krigen var Kaj Munk jo
et dejligt alibi. Så kom
de sprælske 60'er,
og igen så slap vi fri.

Sådan var det stadig i 70'erne.
Klokkeren pudsede på reverserne.
Han råbte højt,
og alle bøjede sig i støvet.
Det gav respekt,
og magten gjorde folk bedøvet.
Hvad vil der ske os til februar?
Ansvarsløst kollektiv jo magten har.

Hvem er klokke nu? Du, nej du,
nej du!

Det måtte være slut med tvivlen om, hvorledes tingene ville blive organiseret i dette semester. Svend Åge Houman, Ældste Senator, var aftenens klokke. Han viste sine fortrinlige evner til at passe på Klokken.

De evindelige Skrapianers forsøg på - for Gud ved hvilken gang - at erobre klokken, blev bremsset, da Ældste Senator brillerede ved at overmande to skrappe piger.

Aftenen sluttede med Brede Big Band og 1920' er musik.

GAMLE's kollektivt skrevne sang.

GAMLE lagde selvfølgelig ud i stor stil til Revy'en. Vi sørgede selv for det kulinariske. Der blev bestilt hjemmelavede Sønderjydske Pølser, og de Gule Ærter blev eksemplariske. Ikke nok med, at de ikke brændte på, de blev spist Rub og Stub.. Den artistiske side af Revy'en blev klaret af multiforeningsmedlemmet, den noget flegmatiske Jesper Hjort Sørensen.

Det æstetiske blev der sørget for af et Legat, som havde bevilget penge til Store Sal's istandsættelse. Den er nu italiensk rød. Det var derfor en dobbelt nydelse at være til Revy-'80 i en "ny" Store Sal.

Året sluttede med et Julebal, der var præget af en mild og fredelig stemning. Foreningens arkivar, Ingrid Salinas, fortalte om barnedommens jul blandt indianerne i Peru.

Traditionen tro gik semesterets PONDUS til den trofaste fru Hjørdis Poulsen, der har været ansat som rengøringsassistent på Regensen i over 35 år, og som antagelig bliver den sidste assistent på Regensen.

Udover disse større arrangementer havde GAMLE tre slåbrok-aftener. Regensianeren Jesper Eidam fortalte om og viste os sine lysbilleder fra Irak og beskrev de udgravninger, som han havde været med til. Traktementet bød på irakisk vin og mad - unægtelig en udfordring for medlemmerne.

GAMLE's julearrangement med fremvisning af Solvognens "Dejlig er den himmel blå" blev mødt med entusiasme - specielt var der afsætning på den nye Beaujolais og de ristede kastanjer.

Det sidste kollektive arrangement var en musikaften med guitaristerne Christian Sievert og Memet Ozan.

GAMLE kunne i januar 1981 i fællesskab med regensprovst Grane og de øvrige embedsmænd byde Hendes Majestæt Dronning Margrethe II og Hans Kongelige Højhed Prins Henrik velkommen på Regensen.

Hendes Majestæt Dronning Margrethe II besøger Regensen.

Anledningen til det fornemme besøg var forevisningen af Store Sal efter istandsættelsen samt af Regensens nye køleskabe og komfurer.

Det var en stor dag, især for viceprovst Krag-Hansen, som blev berømt. Viceprovsten talte fra hjertet, da han proklamerede :

"Margrethe, du er en dejlig pige."

Det kongelige besøg afsluttedes med en visit rundt på gården og med afslappede samtaler med regensianerne.

Således gik det til, at GAMLE, der havde stjålet klokken fra Skrap, leverede den tilbage i frossen tilstand i bytte mod en kasse guldøl og fik den selv kollektivt i hænderne 24 timer senere.

GAMLE.

Regensen hilser sine gæster ved receptionen d. 15.01.1981.

(Mel.: Hvorfor er lykken så lunefuld)

Den som i Hostrups dage
kom til Regensens port
læned' sig blot tilbage,
nu var hans lykke gjort.
Nogen gik til i druk og hor,
andre blev noget stort.
Hvorfor har alting mon ændret sig,
er de gyldne tider forbi?
Alle andre må slide,
vi burde gå fri !
Hvorfor er fyret så lunefuldt,
at vi, hver gang det går i stå,
må bruge hinanden
at varme os på.
For selv om vi har provst Grane
og det, han kan rane,
så mangler vi millioner
af kroner - endnu.
Hvorfor er komfurerne ikke blå,
og hvorfor er flaget så rødt,
mens kommunitetet
dør stille og støt?

Før var der skår i gården,
portneren fejded' op,
linden sprang ud i våren,
livsglæden fulgte trop.
Nu har vi mælk og sodavand,
ånden er lagt med drop!
Hvorfor står linden så bladløs nu,
da vor dronning er på besøg,
og alle de fine
så pænt står i kø?
Hvorfor var salen så hærgnet før,
og hvorfor var den grøn som spinat,
indtil købmand Weimann
kom med sit legat?
Hvad skal vi med traditioner,
når vi mangler kroner; ?
Vi takker de store kanoner
med koner - fordi
at de har reddet os fra fallit;
og da alle ku' spejde svamp,
blev træværket reddet
af hr. Weidekamp.

Her har vi bastioner
bygget af hjerteblod,
stolthed og traditioner,
glæde i overflod.
Den, der har set Regensens lind,
ved, hvor han har sin rod.
Hvorfor er Gården så dragende,
og hvorfor er stedet så smukt,
når hanerne løber,
og det driver af fugt?
Hvorfor fik vi varme af Egmonts
Fond,
og hvorfor gav Danmark kredit?
Det skyldes Dahl, Dragsted
og så Mogens Hvidt.
Til sidst da vi har i sinde
at hylde en kvinde,
fordi hun nu er herinde;
til hende vi si'r:
Du har givet dagen en extra glans,
lad os råbe, så det forslår,
et trefoldigt leve
for dig og vor Gård!

Beretning fra forårsklokkeratet 1981.

Tredje fredag i februar stod det klart, at styringen af det vilde regenshav måtte overdrages en PIP klokke. Som det så ofte tidligere har været tilfældet i historiens forløb, blev det PIP, der måtte mane til besindighed om de regensielle traditioner. Nu var det - som det hed i efterårets revyvisse - slut med socialt tyranni. PIP's mandskab sprudlede af kraft, og man kunne med frimodighed give sig i lag med arbejdet.

Indflytterfesten i marts måtte naturligvis stå i "Den politiske fanatisme og det religiøse hysteris tegn". Endelig var PIP's eneste og officielle afgud kommet til værdighed igen. Som i ayatol-

laens feta-lande havde Hassan og andre nye afguder vind i sejlene. Mange havde givet los for deres skjulte tilbøjeligheder og hengav sig til fanatismen. Det kom til udtryk i sange, påklædning og programmerklæringer m.m.

Fjorten dage senere måtte der atter ske noget. Der måtte findes et påskud til igen at holde en fest. Og en lejlighed var der. Regensen havde jubilæum - eller rettere bygningen mod Krystalgade kunne fejre sit 250 års jubilæum (efter genopbygningen, altså)! Sammen med Michael Rütz fra Danmarks Radio skulle denne begivenhed fejres med manér. Og hvad var vel mere oplagt end at genoptage en gammel tradition og markere dagen med et "punchesold" - og give det ganske land indblik i det forgangne og nuværende regensliv i form af en to-timers radioudsendelse. Indslagene under soldet var mangfoldige. Regensens beboere søgte at beskrive stedet idag - og gav et billede som ikke helt svarede til nostalgien. Dette blev der dog rådet bod på med underholdning fra indbudte optrædende! Studentersangerne sang for fuld kraft "På tankens slot" (udsendelsens titel), Hans Majestæt Kong Christian IV brillerede ved endnu engang at møde op i fuldt skrud, skuespilleren Henrik Hagensen læste et stykke af Frank Jæger, der beskrev Regensen efter krigen, teatergruppen Vaganterne optrådte, et eventyr blev skrevet til leiligheden - og adskillige flere indslæg. Se det var et punchesold, og alle var der til det i hele landet.

Den bedste og mest populære lykønsning kom at fra præsten, som sagde: IØL-

lehave til at gæste os og causere over "Humor". I mere end halvanden time fløj vittigheder og historier gennem Store Sal. Latteren gjaldede, tårerne trillede og salen var nær ved at revne. Aftenen med pastoren afsluttedes naturligvis med det tredje sakramente: Kaffe og blødt brød!

Den vidtberejste pippianer - Carsten Schou - viste en aften i maj billeder fra Borneo. Mange fine naturbilleder og selvfølgelig fotografier af en orangutang, som til forveksling lignede Regensens krølledede ditto. Takket være falstringens eksotiske foredrag og PIP-pigernes banankager lykkedes det at henrive Lille Sal til tropene.

Dampen holdtes oppe. Allerede den følgende eftermiddag var der igen et slåbrokarrangement. Da den verdenskendte italienske kunstner - Dario Fo - var i København for at modtage Sonning-Prisen, lykkedes det - ved provstens hjælp - at få Dario Fo til at give en smagsprøve på hans engagerede teater på Store Sal. De sketches, som Dario Fo fremførte, gav rungende applaus - ingen sprogbarrierer hindrede forståelsen af pointerne.

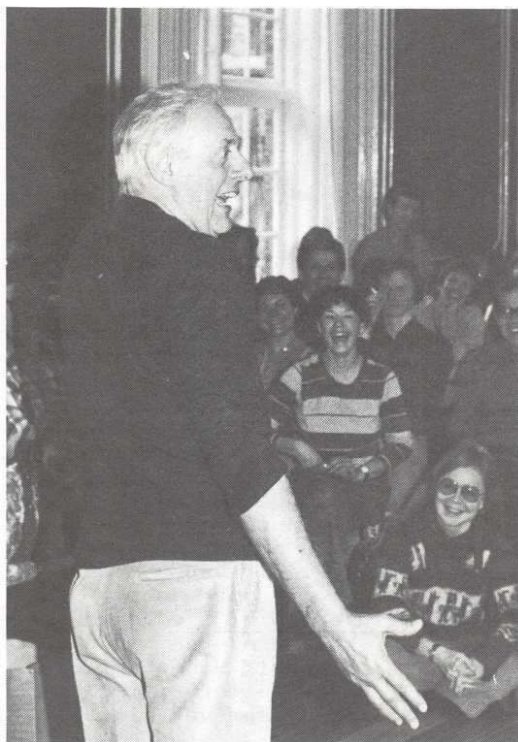
Forventningerne var store, vejret var strålende, jomfruen var sprunget ud - vi kunne fejre Lindens fødselsdag. Mange sjoflinger blev sunget, og for første gang i mands minde (2 år) var der rigeligt med øl og snaps. Men hvad er en fødselsdag uden gaver? Vore venner fra Carlsberg havde i dagens anledning renoveret kærren, som de på behørig vis bragte tilbage med hestevogn, hvilket havede

stemningen endnu en tand. Traditionen tro løb man op i Rundetårn, hvor der anført af musikdirektøren - blev spillet op til dans.

Midt i eksamenslæsningen var der igen et arrangement. Brems trioen med sangerinde fremførte lettere klassiske stykker samt Bellmann viser. Det blev for alle en meget hyggelig aften.

Endelig nåede vi frem til årets fest: Lindeballet. Endnu en gang blev det bekræftet, at lysten til at more sig er til stede. Rekord blev slået med 135 festklædte og veloplagte gæster. Lindekantaten gjaldede - festsangene rungede, og societetet overgik om muligt sig selv. Der blev danset til den tidlige morgen til det lo mands store Brede Big Band. Endelig gryede morgenen, hvor man kunne kaste sig over provstindens morgenbord - Og så var det ferie!

Nok et jubilæum. Regensens "grand old man" Krag-Hansen's 25 års jubilæum som viceprovst. Gennem adskillige regensianergenerationer har VP været en vigtig del af "det regensielle liv". Ved alle festligheder

Dario Fo giver en smagsprøve på sin mimik.

har han holdt nogle vidtløftige taler, som har vakt almindelig jubel. Dertil kommer, at han i dagligdagen har vist smidighed over for regensianerne i løsningen af diverse genvordigheder. Vi ønsker VP tillykke!

Efter ferien dukkede PIP's bortkomne søn, Børge Nordestgaard, op. Netop hvor foreningen stod på falderebet, gennemførte Børge et slåbrokarrangement med 800 lysbilleder på 1½ time fra hans rejser til de fjerne kontinenter - illustreret med musik herfra. En vellykket aften.

Lindedefrokostens overraskelse var i år tilbageleveringen af kærren. Her får PIP sig en tur i gården med det gamle hestetrukne køretøj.

I det forløbne semester er det blevet klart, at kollegiesamvirket mellem de fire gamle kollegier snart skal effektueres. Fra alle regensielle talsmænd er der gjort et stort stykke arbejde for at hindre dette overgreb, men forgæves. Dog må vi håbe, at der i fremtiden vil være kræfter, der vil kæmpe videre, så Regensens selvstyre, de hævdvundne traditioner, herunder en rimelig husleje, kan bevares - så gården ikke skifter karakter ved at forvandles til en gennemgangslejr. I dette arbejde vil der være brug for alles bidrag - herunder gamle regensianere!

Et hektisk semester med seks slåbrokarrangementer og tre fester er overstået. Alt dette har naturligvis kun været muligt takket være en initiativrig, aktiv og loyal klokkeforening, hvor hvert medlem har været med til at præge semestrets forløb. Stik mod traditionen har klokkeratets byrder og fornøjelser styrket PIP's sammenhold yderligere. Vi kan derfor med en sund træthed overlade styringen til andre og befatte os med andet end Regensen.

Regensens klokker, Ravn Jørgensen, ved Lindeballet.

Steffen Ravn Jørgensen.

Regensianersamfundets besøg i Arboretet i Hørsholm.

Lørdag den 5. september 1981 i strålende sol fandt medlemmerne frem til Arboretet - efter festmiddag på "Dan Spanske Grill". Arboretet ligger syd for Slotsparken og øst for Ubberød Dam og Springdam, i det smukke terræn op til Folehave Skov. Her havde de færreste af os været før.

Efter ankomsten til Arboretet redegjorde vor gæst, forstander, dr. agro. Bent Sjøegaard, for dets historie og virksomhed.

Navnet arboret betyder en træhave (latin: Arbor, et træ).

Et arboret var hos romerne en slags vingård, hvor vinrankerne blev støttet til træerne. I nutiden er det en samling af træer og buske, der tjener botaniske og videnskabelige formål.

Danmarks oprindelige arboret var Forstbotanisk Have i Charlottenlund. Haven er et resultat af flytningen i 1838 af skovbrugsundersvisningen fra Kiel og Helsingør. I 1863 blev Forsthaven lagt ind under Landbohøjskolen (KVL). Adskillige forsøg er siden da gjort for at få den udvidet. I 1917 nedsattes et udvalg for at oprette et statsarboret i Hørsholm. Her blev det realiseret i 1936, da dr. agro. C. Syrach-Larsen på en tillægsbevilling fik midler til anlæggelsen af det på 15,6 ha, som staten ejede. I 1937 blev arboretet henlagt under KVL med Syrach-Larsen som forstander. I 1968 fratrådte han og efterfulgtes af dr. Sjøegaard.

Arboretets opgaver falder i tre grupper:

1. Dendrologi (gr.dendron, et træ; logos, lære). Arboretet skal skabe en studiesamling af de træer og buske, som kan trives på fri-land i Danmark. Desuden skal det forsyne den botaniske undervisning ved KVL med afskåret frisk materiale, og det formidler nyt plantemateriale til havebrug, skovbrug og landskabsplantning. Endelig skal det gerne kunne fremvise typiske eksemplarer af træarterne. Dette opnås sikrest ved at anvende frø, som er indsamlet i arternes naturlige hjemstavn.

Arboretet er opbygget således, at nåletræerne fra Europa, Østasien og Nordamerika udgør tre særskilte og iøjnefaldende afdelinger. Løvtræerne er derimod grupperet systematisk efter familier. Arboretet rummer idag omkring 1400 arter og varieteter.

2. Skovhistorie. Forskning og undervisning i dette fag ved KVL varetages af Arboretet.

3. Forstgenetik. Videnskaben om skovtræernes arvelighedsforhold varetages alene af Arboretet, medens skovtræforædlingen, som er den praktiske udnyttelse af genetikkens resultater, væsentligt sker ved forsøg rundt i landet.

Efter forstanderens redegørelse vandrede vi gennem Arboretet og fik bl.a. forklaret forsøg med blomstring i forbindelse med frøplantagedrift og krydsningsfrodighed.

Tilbageturen gik gennem "Nordamerika", hvor vi beundrede den kaliforniske kæmpefyr (sequoia gigantea) og andre interessante nåletræer, f.eks. kinesergran (metaquoia).

N.F. Buchwald.

Regensianersamfundets bestyrelse.

=====

29. november 1981.

=====

Bankdirektør P.A. Bøggild
(kasserer)

Gassehaven 110
2840 Holte

Vicegeneralsekretær, advokat Mogens Holm

Bregnerødvej 11
3460 Birkerød

Dr. phil., lic. theol., O. Hvidberg-Hansen

Dalsagervej 30
8250 Egaa

Kontorchef C.E. Lautrup

Jasminvej 3
2500 Valby

Dommer Ole Nicolaisen

Nordvad 18
2860 Søborg

Landsretssagfører Niels Nørring
(formand)

Vognmagergade 7
1120 København K

Fru Bodil Stenvang

Slotsvænget 23
3400 Hillerød

Regensens klokker

Regensen
Kannikestræde 2
1169 København K

Revisorer:

Direktør Kai Bjørklund Bertelsen

Hundesøvej 6
2820 Gentofte

Civilingeniør G. Lundgren

Enighedsvej 6
2800 Lyngby

Bekendtgørelse til regensianere !

REGENSEN 1981 bør betragtes som en confidentiel publication, fordi bladet indeholder meddelelser om DAMESAGEN.

Derfor må bladet ikke bortgives eller blive cirkuleret udenfor de implicerede regensianere.

Dette skyldes hensynet til, at så mange prominente damer øjensynligt har haft deres gang på Regensen og ikke altid ad legale veje.

Medlemsbladet 1981 på ca. 30 sider optrykkes derfor til salg i et begrænset oplag. Det samme gælder et afkortet særtryk på ca. 20 sider.

Disse tryksager tilbydes fremsendt pr. efterkrav efter skriftlig bestilling til Regensens klokker, St. Kannikestræde 2, 1169 Kbh. K.

Ekstra kopier af medlemsbladet 1981 koster 20 kr./stk.

Ekstra særtryk 1981 koster ligeledes 20 kr./stk.

Tidligere særtryk 1976: "Træk af Regensens Bygningshistorie" samt tidligere medlemsblade i begrænset omfang betales med 20 kr./stk.

De indkomne beløb vil blive godskrevet bladets trykkeri-konto.

Indenfor hver halvårsperiode får hver klokker udbetalt for sin expedition af bestillingerne et honorar på 10 % af de indkomne beløb.

Porto og forsendelse betales af bladets trykkeri-konto.

red. G. Lundgren.

Hovedpunkter fra regnskaberne for tiden 1/9-80 - 7/9-81.

REGENSIANERSAMFUNDET

Indtægter:

1. Kontingenter	kr. 7.980,00
2. Rente af fonds	kr. 10.350,00
3. Rente af giro	
4. Diverse	<u>kr. 81,75</u>
	kr. 18.411,75

Udgifter:

1. Revyannonce	kr. 300,00	
2. Rente af overtræk	kr. 220,33	
3. Bladet	kr. 5.234,04	
4. Sv. Nielsens legat og legat "9x6"	kr. 1.500,00	
5. Generalforsamling	kr. 3.953,87	
6. Sommerudflugt	kr. 1.095,20	
7. Overskud	<u>kr. 6.108,31</u>	<u>kr. 18.411,75</u>
		kr. 00,00

REGENSIANERSAMFUNDETS LEGAT

Indtægter:

1. Rente af fonds	kr. 1.435,50
2. Rente af giro	kr. 2,08
3. Bidrag	<u>kr. 3.332,00</u>
	kr. 4.769,58

Udgifter:

1. Udbetalt legat	kr. 2.500,00	
2. Diverse	kr. 150,00	
3. Overskud	<u>kr. 2.119,48</u>	<u>kr. 4.769,58</u>
		kr. 0,00

